

De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
 (deel 21-22)

Het verheugd ons, u dit seminar te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door dit seminar wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods, Jezus, zegt: ***“Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden”***. (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswegen de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Verder hopen wij van ganser harte, dat, alvorens u dit seminar gaat lezen, u Jezus vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die Jezus in dit seminar tot u zegt. Jezus wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is dit seminar niet te verstaan. Vertrouw aan Jezus uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

***alléén de Bijbel laten spreken
het Woord van God geheel en het Woord van God alleen***

1

De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 21-22)

3. Het kind van God moet zich houden aan het betrouwbare Woord.

Titus 1:5-9 *"Ik (Paulus) heb u (Titus) op Kreta achtergelaten met de bedoeling, dat gij in orde zoudt brengen hetgeen nog verbetering behoeft, en dat gij, zoals ik u opdroeg, in alle steden als oudsten zoudt aanstellen mannen, die onberispelijk zijn, één vrouw hebben, die gelovige kinderen hebben, die niet in opspraak zijn wegens losbandigheid of van geen tucht willen weten. Want een opziener moet onberispelijk zijn als een beheerder van het huis Gods, niet aanmatigend, niet driftig, niet aan de wijn verslaafd, niet opvliegend, niet op oneerlijke winst uit, maar gastvrij (en dan komt de geestelijke mens naar voren), met liefde voor wat goed is, bezadigd, rechtvaardig, vroom, ingetogen, zich houdende aan het betrouwbare woord naar de leer, zodat hij ook in staat is te vermanen op grond van de gezonde leer en de tegensprekers te weerleggen".*

Dit is een belangrijk volgend punt. Wij zien hier heel duidelijk, dat deze gave niet kan functioneren in mensen die nog vleeselijk zijn. Het gaat hier over het aanstellen van oudsten, maar niet alleen oudsten moeten deze gave bezitten, doch wij allen moeten ons daarnaar uitstrekken, ernaar streven.

Wil deze Geestesgave in ons kunnen functioneren, dan moeten wij ons dus houden aan het betrouwbare Woord; want wij moeten vermanen, vertroosten, bemoedigen, enz. op grond van de gezonde leer en de tegensprekers op grond daarvan kunnen weerleggen. Hiertoe dienen wij dus het Woord van God te kennen.

Ziet u dat er een geestelijke groei moet zijn? Iemand die het Woord van God niet goed kent, die kan zijn functie in dit opzicht niet uitoefenen. Ook in **Col. 3:16** ziet u dezelfde voorwaarde. *"Het woord van Christus wone rijkelijk in u, zodat gij in alle wijsheid elkander leert en terechtwijst en met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen zingende, Gode dank brengt in uw harten"*.

Ook dit is voor allen en daarom moeten wij de Heilige Geest toelaten, dat Hij ons kan onderwijzen uit het Woord van God. Wij moeten met de Heilige Geest medewerken, door dat Woord zelf te onderzoeken en te leren. Onderzoek de Schriften, maak ze tot uw eigendom, laat het rijkelijk in u zijn, vooral het Woord van Jezus, zodat u elkaar leert en terechtwijst.

4. Het kind van God moet vol van goedheid zijn.

Rom. 15:14 *"Ik heb echter (zegt Paulus hier), mijn broeders, zelf al de overtuiging van u, dat gij zelf reeds vol van goedheid zijt, vervuld met al de kennis, in staat ook elkander terecht te wijzen".*

Daar hebt u het weer! Wij zijn in staat elkaar terecht te wijzen, als wij vol van goedheid zijn. Geestelijke mensen! O, dat Paulus, die dat toen aan de Gemeente van de Romeinen schreef, dat vandaag ook tot de bestaande Gemeente kon zeggen. Ik ben bang, dat hij dat hier niet zou kunnen. Maar laat het zo weer worden onder ons. Laat ook deze studie straks in de eeuwigheid niet tegen ons getuigen kunnen.

Wij hebben hierdoor een grote zegen ontvangen, maar het kan ook zijn, dat het straks in de eeuwigheid tegen ons getuigt, wat de Heer hier door deze studie tot ons zegt. Ja misschien, dat wij het allen wel mooi vonden, maar dat wij er niet naar gedaan hebben. Je, zult u misschien zeggen, maar hoe kom ik nu vol van goedheid?

Jezus heeft toch Zelf gezegd: *"Wat noemt gij Mij goed. Niemand is goed dan God alleen"*. Als wij het in onszelf niet hebben en toch vol van goedheid moeten worden, moeten wij het van God ontvangen en God wil het ons schenken door de Heilige Geest.

Indien u en ik vol van goedheid willen worden, dan moeten wij vol van de Heilige Geest, vol van Jezus worden, want het is in Hem! Hij moet ons volkomen bezitten. En dat kan alleen door de Heilige Geest.

5. Het kind van God moet vervuld zijn met de kennis Gods.

Col. 2:2-3 *"opdat hun harten getroost en zij in de liefde verenigd worden tot alle rijkdom van een volledig inzicht, en zij het geheimenis Gods mogen kennen, Christus, in wie al de schatten der wijsheid en kennis verborgen zijn".*

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 21-22)

Wij zagen reeds in **Rom. 15:14**, dat wij vol van goedheid en u en vervuld met al de kennis moeten zijn. Ook dit bezitten wij niet in onszelf, maar in Hem, in Jezus zijn al deze schatten verborgen. Wij moeten vol worden van Hem en dat betekent dus in de praktijk, dat wij vol moeten worden van de Heilige Geest.

Wij kunnen hiervan een heerlijk voorbeeld vinden in Barnabas, die deze gave in bijzondere mate bezat om te kunnen bemoedigen, toe te kunnen spreken, te kunnen vertroosten en terecht te wijzen en op te beuren en wat de aanleiding was, hoe deze broeder zover kwam, dat die gave door hem ging functioneren.

Wij zien in **Hand. 11**, hoe daar in Antiochië die eerste schare tot geloof gekomen is en er een hele jonge Gemeente is ontstaan en dan lezen wij in **vers 22-23**: ***“En het bericht daarvan kwam de gemeente van Jeruzalem ter ore en zij vaardigden Barnabas af naar Antiochië. Toen deze aankwam en de genade Gods zag, verheugde hij zich en wekte allen op om naar het voornemen van hun hart, de Here trouw te blijven”.***

U ziet, hij sprak hen toe in opwekking, in vertroosting, in bemoediging enz. Hoe kon deze wondere geestesgave in deze broeder functioneren? Dat staat daarna beschreven. ***“want hij was een goed man (vervuld van zichzelf? Neen, vol van goedheid), vol van de heilige Geest en van geloof”.***

Daarom was hij een goed man! Jezus woonde in hem. Ja, dát dient natuurlijk te zijn in iedere gelovige, anders ben je geen gelovige. Maar bij de meeste gelovigen woont Jezus alleen op een klein plaatsje in hun hart. Dit is natuurlijk wel belangrijk, want daar moet het ook beginnen, maar bij velen mag Hij niet verder komen.

Doch wij moeten alle terreinen van ons leven aan Hem uitleveren. Als Jezus hier persoonlijk - in Zijn Persoon - zou komen, dan zou ik Hem niet de beste kamer geven die ik heb en zeggen: ***“daar moogt U nu zijn”***, maar ik zou Hem de sleutelbos van het gehele huis geven en zeggen: ***“U mag overal zijn, want het is van U. Het is Uw eigendom”!***

De meesten geven Jezus alleen maar een mooi plaatsje in hun hart, maar Hij moet Zich niet overal mee bemoeien, niet met ons zakenleven, dat zullen wij zelf wel regelen. Niet met ons huwelijk en met ons gezinsleven enz., want dat regelen wij zelf wel!

Maar dat kan niet, dan zijn wij niet vol van de Heilige Geest. O, misschien bidden wij er wel om, maar wij zijn zelf de belemmering. Wij doen alle deuren op slot. Geen toegang! Wel onze beste kamer, maar niet de keuken, niet de kelder en niet mijn brandkast, want dat gaat niet, die is voor mijzelf!

O, geef de Heilige Geest toch de volle ruimte in uw leven, lever al de terreinen van uw leven uit en stel u onder de heerschappij van Jezus, geef uw gehele leven in de handen van Jezus. Dán wordt u vol van de Heilige Geest, vol van goedheid.

Want dan gaat Jezus in u leven. Ik wil, dat Hij niet alleen leeft in mijn hart, maar ik wil, dat Hij leeft in mijn gedachten, in mijn verstand en verstandelijke vermogens. Dat Hij leeft in mijn gevoelsleven en in al mijn begeerten. Ja Heer, dat is van U en dat is van U, hervorm het, opdat U Uw leven kunt openbaren.

Dan wordt je vol van goedheid en dan kun je ook een ander gaan vermanen. Barnabas wekte allen op tot trouw aan de Heer en Hij kon dat, deze Geestesgaven functioneren in hem, want hij was een goed man, vol van de Heilige Geest en van geloof.

En weet u, dat die Barnabas eigenlijk geen Barnabas heette? Hij heette Jozef, maar hij kreeg de naam van Barnabas en dat betekent: zoon der vertroosting. Want overal waar hij kwam, bracht hij alleen maar vertroosting, bemoediging, vermaning. Wat een gezegend iemand!

Och, dat er in ons midden zulke Barnabassen kwamen; dat wij allen zulke naamsveranderingen moesten ondergaan. Geen eigen naam meer, maar Barnabas. Wat zou dat een vreugde geven! Laat ons toch geestelijke mensen worden, laten wij toch niet in onze armoede blijven, waar God zulk een heerlijkheid heeft geschonken! Ja, dat er vele zonen en dochteren der vertroosting zullen mogen komen.

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:
De heerlijkheid van de Naam van Jezus
de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.
(deel 21-22)

Ook in **Hand. 4:36-37** staat nog iets van Barnabas geschreven. *“En Jozef, die van de apostelen de bijnaam Barnabas gekregen had - wat betekent: zoon der vertroosting -, een Leviet, uit Cyprus afkomstig, die eigenaar was van een akker, verkocht die en bracht het geld en legde het aan de voeten der apostelen”.*

Hij had alles over voor Jezus; hij leverde alles uit. Hij was eigenaar. Maar nu werd Jezus de eigenaar. Alle terreinen van ons leven moeten wij aan Jezus overgeven en dan komt dat wonder tot stand, En wat is Barnabas rijk geworden, doordat hij alles gaf aan Jezus.

Hij is daar niet armer door geworden, maar hij is er alleen schatrijk door geworden! Vol van de Geest, vol van geloof, een goed man en wat gaf hij een vreugde! Hij verheugde zich, staat er, toen hij zag wat God deed. Wat een heerlijke blijdschap; hij had er geen spijt van! Hij was vol van blijdschap.

En wat wordt er nog meer van hem gezegd in **Hand. 9:27**? Niet veel, maar net genoeg. Hier zien wij de pas bekeerde Saulus in moeilijkheden, hij was gelovig geworden en nu kwam hij terug in Jeruzalem, maar geen van de Christenen aldaar wilde hem opnemen, want hij was de man, die hen vervolgde, die hen uitroeid. Men was bang en men zei *“hij doet maar zo, om zich bij ons in te dringen en om ons straks uit te leveren en te verraden”*. Dat was naar de mens, wij kunnen dat heel goed begrijpen, nietwaar? Er was ook alle reden toe.

Maar er was een Barnabas en die trok zich zijn lot aan, hij was een zoon der vertroosting en dan gaat die gawe functioneren. Wie trekt zich werkelijk het lot van de ander aan? Jezus! En omdat Barnabas vol van de Heilige Geest was, leefde Jezus in hem en daarom trok hij zich het lot van de ander aan.

Daarom kon hij ook een zoon der vertroosting zijn. Het was Jezus dóór hem. **Hand. 9:26** *“En te Jeruzalem aangekomen, trachtte hij zich bij de discipelen te voegen, maar allen schuwden hem, daar zij niet konden geloven, dat hij een discipel was”*.

Wij kunnen dat begrijpen, maar Paulus had hen toch zo nodig, want wat stond hij alleen! Nu had hij voor Jezus gekozen en werd hij uitgeworpen door de wereld, maar de Gemeente wilde hem niet opnemen. Dat was een vreselijke toestand, terwijl hij nog zo jong in het geloof was. Maar wat heerlijk, als er dan zulke Barnabassen zijn, zulke zonen en dochteren der vertroosting, want dan staat er: *“En te Jeruzalem aangekomen, trachtte hij zich bij de discipelen te voegen, maar allen schuwden hem, daar zij niet konden geloven, dat hij een discipel was. Maar Barnabas trok zich zijner aan en bracht hem bij de apostelen en verhaalde hun, hoe hij onderweg de Here had gezien enz.”*

Ja, wat een heerlijke gawe is dat, om ook de ronddolende schapen van de Heer bij de kudde te kunnen brengen. Zoudt u deze gawe niet willen begeren?

6. Het kind van God mag niet heftig worden.

1 Tim. 5:1-2 *“Word niet heftig tegen een oude man, maar vermaan hem als een vader; doe het jonge mannen als broeders, oude vrouwen als moeders, jonge vrouwen als zusters, in alle reinheid”*.

Dit is weer een wonderbare functie van deze gawe. Als wij nog heftig worden bij het beoefenen van deze gawe, dan zijn wij nog vleselijk en doen wij het in het vlees. Dat kan niet, want wij moeten het doen, zoals het hier staat, in alle reinheid.

Heftig worden wil altijd weer zeggen, dat je in het vlees handelt en dat je je dus boven de ander stelt. *“Ik weet het beter en jij moet naar mij luisteren”*. Neen zegt Paulus hier door de Heilige Geest: *“vermaan hem als een vader; doe het jonge mannen als broeders enz.”*.

Je moet je naast de ander stellen, je er niet boven verheffen, maar jezelf als het ware aan hen gelijk stellen. Dat is vermanen in de Geest van Jezus, die dat door onze mond wil doen. Jezus heeft ons niet van de hemel uit de modder willen halen of ons vanuit de hoogte willen toeroepen. *“Je bent hier nu terecht gekomen, maar Ik zal je er uit helpen, maar zorg dat je er niet meer in komt”*.

Bijbelstudie Centrum seminar, verdeeld in delen met als onderwerp:

De heerlijkheid van de Naam van Jezus

de Naam die boven alle naam is in de hemelen, op de aarde en onder de aarde.

(deel 21-22)

Wat heeft Jezus gedaan? Hij heeft de heerlijkheid bij de Vader verlaten en Hij is Zelf afgedaald in die modderkuil. Hij is aan ons gelijk geworden om ons daar op te kunnen nemen en zo op Zijn hoogte te brengen. Hij stelde Zich nooit boven ons, hoewel Hij ver boven ons gesteld is, maar Hij werd aan ons gelijk.

Hoe zou deze gave kunnen functioneren, als wij ons boven de ander verheffen. De ander wordt daar niet door gesticht. Maar als wij het doen in de Geest van Jezus, in zachtmoedigheid en nederigheid, dan is het de liefde van de Heer, die deze gave tot volmaking brengt en laat functioneren.

Niet heftig worden! O, wat hoor ik dikwijls, dat iemand een ander een vermaning geeft in menselijke heftigheid en dan moet je eens horen, hoe heftig men kan worden. Dat is het vlees. Is Jezus ooit heftig geworden bij het vermanen? Jezus was niet heftig, Hij toornt tegen de zonde, maar nooit tegen de zondaar, Hij tracht hem uit de zonde op te richten. Dat is een groot verschil.

Hij toornde, omdat men het huis van Zijn Vader ontwijdde en tot een huis van koophandel maakte, maar heftig is Jezus nooit geweest.

Tot zover, volgende week gaan wij verder met dit machtige onderwerp.

Jezus Zegene u!
Amen.